

Değerli İstinyeliler,
Kıymetli Okurlarımız,

KADAM Bülten'in Eylül 2025 sayısında yine kamu diplomasisi bağlamında farklı konuları ele aldık. İlk konumuz, "Terörsüz Türkiye" girişimine karşı, Türkiye dışında en büyük Türk nüfusunun yaşadığı Almanya'da ortaya çıkan eleştirel tavidir. Bu önemli konuyu, terör örgütünün kendini feshetme ve silah bırakma kararının ardından Alman medyasında yer alan bazı yayınların içeriği üzerinden değerlendirmeye çalıştık.

İkinci konumuz, kamu diplomasisinin taksonomilerine ilişkindir. Kamu diplomasisi kavramı kullanıldığında, bu alanda sınıflandırılan çok sayıda alt alan bulunduğu görülmektedir. Bu çerçevede, kamu diplomasisi akademisyeni Nicholas J. Cull'ın 2008 yılında yayımladığı Public Diplomacy: Taxonomies and Histories başlıklı makalesi temel alınarak yazarın son eseri Reputational Security kitabına değinilmiştir.

Bu sayımızın bir diğer konusu güvenlik stratejileri bağlamında kamu diplomasisinin rolüdür. Güvenlik Stratejileri Bağlamında Kamu Diplomasisi: Yumuşak Gücün Stratejik İşlevi başlıklı yazımızda, kamu diplomasisinin gelişen iletişim evreninde artık her zamankinden daha fazla güvenlik bağlamında değerlendirildiğine işaret edilmiştir.

"Sosyal Medya Çağında Dijital Etki Savaşı" başlığını taşıyan son yazımızda ise, dijital gelişmelerin nasıl bir sonuç doğurduğu ve bu bağlamda Türkiye'nin yeni Kamu Diplomasisi Stratejisi Belgesi ele alınmıştır.

Saygılarımızla, iyi okumalar dileriz.
KADAM Yönetim Kurulu

TERÖRSÜZ TÜRKİYE SÜRECİ VE ALMAN KAMUOYUNDAKİ REAKSIYONLAR

Türkiye’de, 27 Kasım 1978 tarihinde Diyarbakır’ın Lice ilçesi Fis Mahallesi’nde Abdullah Öcalan’ın başkanlığında “Kürdistan İşçi Partisi” adıyla kurulan terör örgütü PKK, 15 Ağustos 1984’te Eruh ve Şemdinli’de başlattığı silahlı saldırılarla kırk yıl boyunca binlerce insanın kanının dökülmesine sebep olmuştur. Bu süreçte PKK, bazı ülkelerden destek görmüş ve hem Türkiye içinde hem de sınır ötesinde “vekalet savaşı” aracı olarak kullanılmıştır. Türkiye’nin terörle mücadelesindeki kararlılığı, PKK’nın önce ülke sınırları içinde, ardından üslenmiş olduğu Irak’ın kuzeyinde etkisiz hale getirilmesini sağlamıştır. Nitekim, örgüt lideri Abdullah Öcalan 25 Şubat 2025’te yaptığı açıklamada PKK’nın feshedilmesini ve silahlı mücadelenin terk edilmesini istemiştir. Bunun üzerine örgütün “Yürütme Komitesi” 1 Mart 2025’te “ateşkes” ilan etmiş, 12 Mayıs 2025’te alınan “kongre” kararıyla da PKK’nın feshedildiği açıklanmıştır.

Milletimizin “terörsüz Türkiye” iradesi ve uzun soluklu mücadelenin sonucunda, terör örgütünün hem ülke içinde hem de Irak’ın kuzeyinde etkisiz hale getirilmiş olması bu sonucu doğurmuştur. Ancak özellikle bugüne kadar çeşitli hesaplarla PKK’ya destek veren bazı ülkelerde, “terörsüz Türkiye” süreci tereddütlerle karşılanmıştır. Bunun, söz konusu ülkelerin PKK’yı bundan sonra da “kullanışlı bir araç” olarak görmeye devam etmelerinden kaynaklandığı düşünülmektedir.

PKK terör örgütü, en çok Türk vatandaşının yaşadığı ülke olan Almanya'da yaygın biçimde örgütlenmiş, maddi kaynaklarının önemli bir kısmını burada elde etmiş ve siyasal aktörleri kendi ideolojisi ile amaçları doğrultusunda etkisi altına almıştır. Özellikle medyadaki destekçileri, PKK'yı "bir kurtuluş örgütü" (!) olarak tanıtmış ve ısrarla "Kürdistan İşçi Partisi" adını kullanmışlardır. Oysa PKK, birçok diğer ülkede olduğu gibi Almanya'da da faaliyetleri yasaklı bir terör örgütü statüsündedir. Buna rağmen pek çok eylemi açıkça müsamaha ile karşılanmış, kamuoyunu etkileyenlerin girişimleriyle, Almanya'nın iç güvenliğine zarar vermedikleri sürece sempatik gösterilmeye çalışılmıştır.

Aşağıda, PKK'nın feshi sonrasında bazı Alman medya kuruluşlarında yer alan haber ve yorumlardan örnekler sunulmaktadır. Bu örnekler, Türkiye'nin kırk yılı aşkın süredir büyük fedakârlıklarla yürüttüğü mücadelenin yalnızca terör örgütüne karşı değil, aynı zamanda onun gizli ve açık destekçilerine karşı da verildiğini göstermesi bakımından dikkat çekicidir.

Elmas Topçu imzasıyla Deutsche Welle web sitesinde yayımlanan yorumda, PKK için "gerilla örgütü" ve "yasaklanan Kürdistan İşçi Partisi" ifadeleri kullanılmıştır. Yorumun sonunda ise başlayan süreç, bazı belediyelere yönelik yolsuzluk soruşturmaları ve terör örgütü ile iltisaklı kişilere yönelik kovuşturmlarla ilişkilendirilerek değersizleştirilmeye çalışılmıştır.

"Mevcut barış çabalarına rağmen, Türk hükümeti son zamanlarda Kürtlere ve muhaliflere yönelik baskılarını artırdı. Bir hafta içinde 340 siyasetçi, avukat, insan hakları savunucusu ve gazeteci terör suçlamasıyla tutuklandı. Ayrıca, son yerel seçimlerin ardından, Kürt yanlısı DEM Partisi ve en büyük muhalefet partisi CHP'den seçilen çok sayıda belediye başkanı görevden alınarak tutuklandı."
(<https://www.dw.com/de/auf%3B6sung-der-pkk-hoffnung-auf-frieden/a-71768696>)

Eski Federal Meclis üyelerinden (Sol Parti) Helin Evrim Sommer, 6 Şubat 2025 tarihli değerlendirmesinde Almanya'da genel olarak hâkim olan tereddüdü açık bir biçimde dile getirmiştir:

"PKK'nın dağılması tarihi bir fırsat mı yoksa sadece sembolik bir eylem mi olduğu zamanla belli olacak. Önemli olan, Türkiye'nin azınlık haklarının kaçınılmaz olarak dahil olduğu demokratik reformlara giden yolu izleyip izlemeyeceğidir: Kürt kültürünün tanınması, eğitim sisteminde eşitlik, medya özgürlüğü, siyasi temsil – bunların hepsi gerçek bir barış için temel koşullardır. Kürt sivil toplumunun gelecekteki barış süreçlerine katılımı da aynı derecede önemlidir. Onlar olmadan, her türlü çözüm girişimi eksik kalacaktır." (<https://www.woxx.lu/aufloesung-der-pkk-zwischen-repression-und-hoffnung/>)

Lotte Laloire imzasıyla Berlin'de yayımlanan TAZ (Tageszeitung) gazetesinin web sitesinde, 28 Şubat 2025 tarihinde "Rahatlamadan Öfkeye" başlıklı bir haber-yorum yer almıştır. Bu yazıda, başlayan terörsüzlük sürecine ilişkin farklı kesimlerin değerlendirmelerine yer verilmiş; yazının sonunda ise süreci benimsemeyenlerin de bulunduğu ve "Kürt meselesinin" bu yolla çözülemeyeceği ima edilmiştir. Bu görüşlerin, aslında Almanya kamuoyunda yaygın biçimde benimsendiği görülmektedir:

"Türkiye'nin güneydoğusundan gelen ve silahlı şiddeti desteklemeyen Kürt, "43 yıllık bir mücadeleyi hiçbir karşılık almadan sona erdirmek mantıksız" diyor. PKK silahlarını bırakırsa Kürtlerin Türk devletinden bir şeyler bekleyip bekleyemeyeceği henüz bilinmiyor. Harun, Öcalan'ın Kürt ulusal devleti yerine "demokratik konfederalizm" kurma önerisinin sonuçsuz kalmasından üzüntü duyuyor.

Onun öngörüsü, Kürtler arasında kendi Kürt devletini talep eden milliyetçilerin yeniden nüfuz kazanabileceği yönünde. "Onlar, siyasi hakların ancak Türk devletine karşı silahlı mücadeleyle kazanılabileceği görüşündeler. Ben de bu görüşü paylaşıyorum."

İsmi vermek istemeyen başka bir Kürt de büyük bir hayal kırıklığı gözlemlediğini söylüyor. "Öcalan'ın çağrısının ardından insanlar kendilerine şu soruyu soruyor: Şimdi ne yapmalıyız?" Kürtlerin demokratik partiler aracılığıyla haklarını elde etmek için yaptıkları birçok barışçıl girişimin başarısızlıkla sonuçlandığını ima ediyor." (<https://taz.de/Deutsche-Kurden-zum-moeglichen-PKK-Ende/!6072949/>)

Köklü Süddeutsche Zeitung gazetesi, 27 Şubat 2025 tarihinde Almanya'nın eski Başbakanı Olaf Scholz'un konuya ilişkin yaptığı açıklamayı yayımlamıştır:

"Federal Şansölye Olaf Scholz (SPD) bu çağrıyı memnuniyetle karşıladı. Scholz Berlin'de yaptığı açıklamada, "PKK, Almanya'da yasaklanmış bir terör örgütü olup, mücadelesi çok fazla kurban vermiştir" dedi. Dışişleri Bakanlığı da bu çağrıyı "on binlerce insanın hayatına mal olan, on yıllardır süren terör, şiddet ve intikam sarmalını kırmak için tarihi bir fırsat" olarak değerlendirdi. Ancak daha fazla adım atılması gerektiğini belirten bir sözcü, "Buna öncelikle Türkiye'deki Kürtlerin kültürel ve demokratik haklarının saygı görmesi ve güvence altına alınması da dahildir" dedi."
<https://www.sueddeutsche.de/politik/kurdenkonflikt-in-tuerkei-oecalan-ruft-zur-aufloesung-der-pkk-auf-dpa.urn-newsml-dpa-com-20090101-250227-930-388878>.)

Yukarıdaki örneklerden, Türkiye'nin kamu diplomasisi faaliyetleri açısından çıkarılabilecek sonuçlar şunlardır:

1. Almanya kamuoyu, PKK'nın feshi ve silah bırakması hususlarının gerçeği yansıtmadığı yönünde ikna edilmeye çalışılmakta; "Kürt sorununun" bu yolla çözülemeyeceğine inandırılmaktadır. Dolayısıyla, Terörsüz Türkiye süreci inandırıcı bulunmamıştır.
2. Kamuoyunda, terör örgütü "gerilla örgütü" ve "Kürdistan İşçi Partisi" olarak tanıtılmakta; örgütün mücadelesinin "meşru olduğu" görüşü yaygınlaştırılmaktadır. Buna karşılık Türkiye'nin "baskıcı tutumu" (!) eleştiri konusu yapılmaktadır.
3. Görünürde şiddet eleştiriliyor izlenimi verilse de PKK'nın uyguladığı terör yönteminin haklılığı peşinen kabul görmektedir. Türkiye, aslında bir asayiş ve terör meselesi olan sözde "Kürt sorunu" üzerinden modernitenin getirdiği etnik kültür kodları bağlamında eleştirilmekte; ulusal birlik ve bütünlüğümüz sorgulanmaktadır.
4. Buna karşılık, önceki Federal Şansölye Olaf Scholz ve Federal Dışişleri Bakanlığı sözcüsü, terörü kınamakta ve PKK'nın Almanya'da terör örgütü olarak kabul edildiğine dikkat çekmektedir. Ancak resmi görüş, terör karşıtı olmakla birlikte "Kürtlerin demokratik ve kültürel haklarının verilmesi gerektiği" gibi muğlak ifadelerle Türkiye'yi de itham etmektedir.

5. Bu görüşler ışığında, Türkiye'nin kısa sürede önemli ilerleme kaydettiği Terörsüz Türkiye sürecini Almanya'da ve diğer Batı ülkelerinde kamu diplomasisi yöntemleriyle kamuoylarına aktarması gereklidir. Bu amaçla sivil toplum kuruluşlarının, akademinin ve siyaset kurumunun yabancı muhataplarıyla eşgüdüm içinde kararlı ve güçlü bir etkileşim içine girmeleri uygun olacaktır.
6. Bu etkileşimin yalnızca terör örgütünün işlediği suçların anlatılmasıyla sağlanamayacağı; aynı zamanda Türkiye'nin siyasal ve toplumsal yapısı ile siyasi kültürünün temel parametrelerinin ve gerçekliğinin tüm açıklığıyla ortaya konulmasıyla mümkün olacağı düşünülmektedir. Özellikle Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nda yer alan "kanun önünde eşitlik" ve "anayasal vatandaşlık" esasları etrafında şekillenecek bir kamu diplomasisi söylemi, yabancı basında ısrarla dile getirilen etnik ayrımcılık iddialarına gerekli şekilde karşılık verilmesini sağlayacaktır.
7. Stratejik kamu diplomasisinin başarılı olabilmesi için hedef analizi, aktörler, paydaşlar ve uygulamalara ilişkin hazırlıklar yapılırken bu hususların dikkate alınması ve anlatıların bu ekseninde düzenlenmesi gerekli görülmektedir.

THE PROCESS OF A TERROR-FREE TÜRKİYE AND REACTIONS IN THE GERMAN PUBLIC

The terrorist organization PKK, founded on November 27, 1978, in the Fis neighborhood of Lice, Diyarbakır, under the leadership of Abdullah Öcalan as the "Kurdistan Workers' Party," launched armed attacks in Eruh and Şemdinli on August 15, 1984, resulting in the loss of thousands of lives over four decades. During this period, the PKK received support from certain countries and was used as a tool of "proxy warfare" against Türkiye, both within and beyond its borders. Türkiye's determination in its fight against terrorism led to the PKK being rendered ineffective—first within its borders and later in northern Iraq, where it had established bases. Indeed, on February 25, 2025, the organization's leader Öcalan called for the dissolution of the PKK and the abandonment of armed struggle. The PKK's "Executive Committee" declared a "ceasefire" on March 1, 2025, and on May 12, 2025, announced the group's dissolution following a "congress" decision.

The will of the Turkish nation for a "terror-free Türkiye" and the outcomes of this long process—particularly the PKK's being rendered ineffective both domestically and in northern Iraq—resulted in this development. However, the "terror-free Türkiye" process has been met with skepticism in some countries that had previously supported the PKK for various reasons. This is believed to stem from these countries' continued perception of the PKK as a "useful tool."

The PKK has been extensively organized in Germany, where the largest Turkish diaspora resides. It has obtained a significant portion of its financial resources there and influenced political actors in line with its ideology and goals. Especially in the media, its supporters have portrayed the PKK as "a liberation organization" and persistently used the name "Kurdistan Workers' Party." In fact, as in many other countries, the PKK is classified as a terrorist organization in Germany. Nevertheless, many of its activities have been tolerated and presented favorably, as long as they are perceived not to undermine Germany's domestic security.

Below are examples of news articles and commentaries from certain German media outlets following the dissolution of the PKK. These examples are sufficient to illustrate the significance of Türkiye's decades-long struggle—not only against the terrorist organization itself but also against its overt and covert supporters.

In a commentary published on the Deutsche Welle website by Elmas Topçu, the PKK was described using terms such as “guerrilla organization” and “banned Kurdistan Workers’ Party.” At the conclusion of the commentary, references to corruption investigations into several municipalities and prosecutions related to individuals connected to the organization were made, appearing to undermine the ongoing process.

“Despite existing peace efforts, the Turkish government has recently increased its pressure on Kurds and dissenters. Within a week, 340 politicians, lawyers, human rights defenders, and journalists were arrested on terrorism charges. Additionally, after the recent local elections, a significant number of mayors elected from the Kurdish-friendly DEM Party and the largest opposition party CHP were removed from their posts and arrested.” (<https://www.dw.com/de/auf%C3%B6sung-der-pkk-hoffnung-auf-frieden/a-71768696>)

Helin Evrim Sommer, a former Federal Parliament member (Left Party), clearly articulated the prevailing skepticism in Germany in her February 6, 2025 assessment:

“Whether the PKK’s dissolution is a historic opportunity or merely a symbolic act will become clear over time. What matters is whether Türkiye will follow a path that inevitably includes democratic reforms involving minority rights: recognition of Kurdish culture, equality in the education system, media freedom, and political representation—these are all fundamental conditions for real peace. The participation of Kurdish civil society in future peace processes is equally important. Without them, any initiative for a solution will remain incomplete.” (<https://www.woxx.lu/aufloesung-der-pkk-zwischen-repression-und-hoffnung/>)

Lotte Laloire, writing for TAZ (Tageszeitung) in Berlin, published an article-comment titled “From Relief to Anger” on February 28, 2025. The piece discussed various assessments of the ongoing process toward becoming terror-free. Towards the end of her article, she implied that some reject this process and that the “Kurdish issue” cannot be resolved in this manner. This viewpoint is, in fact, widely embraced within German public opinion:

"A Kurdish person from southeastern Türkiye, who does not support armed violence, states that 'it is unreasonable to end a 43-year struggle without any return.' It remains unknown whether Kurds can expect anything from the Turkish state if the PKK lays down its arms. Harun expresses sadness over the unsuccessful outcome of Öcalan's proposal to establish 'democratic confederalism' instead of a Kurdish national state. His prediction is that nationalists seeking their own Kurdish state may regain influence among Kurds. They believe that political rights can only be won through armed struggle against the Turkish state. I share this view."

Another anonymous Kurdish individual notes a widespread sense of disappointment: "After Öcalan's call, people ask themselves the question: What should we do now?" This implies that many peaceful initiatives undertaken by Kurds to gain their rights through democratic parties have failed.

(<https://taz.de/Deutsche-Kurden-zum-moeglichen-PKK-Ende/!6072949/>)

The well-established Süddeutsche Zeitung reported on February 27, 2025, regarding a statement by Germany's former Chancellor Olaf Scholz on the matter:

"Federal Chancellor Olaf Scholz (SPD) welcomed this call. In a statement in Berlin, Scholz said, 'The PKK is a banned terrorist organization in Germany, and its struggle has caused too many victims.' The Foreign Ministry also regarded this call as 'a historic opportunity to break the cycle of terror, violence, and revenge that has cost tens of thousands of lives over decades.' However, a spokesperson noted that further steps must be taken, emphasizing that 'first and foremost, the cultural and democratic rights of Kurds in Türkiye must be respected and guaranteed.'"

(<https://www.sueddeutsche.de/politik/kurdenkonflikt-in-tuerkei-oecalan-ruft-zur-aufloesung-der-pkk-auf-dpa.urn-newsml-dpa-com-20090101-250227-930-388878>)

From the examples above, the following conclusions can be drawn regarding Türkiye's public diplomacy activities:

1. The German public is being persuaded that the dissolution of the PKK and its laying down of arms do not reflect the real situation, and they are being led to believe that the “Kurdish issue” cannot be resolved in this manner. The “terror-free Türkiye” process is thus viewed as unconvincing.
2. The perception that the struggle of the organization portrayed publicly as a “guerrilla organization” under the name “Kurdistan Workers’ Party” is “legitimate” is spreading, while Türkiye’s so-called “repressive attitude” is increasingly becoming a subject of criticism.
3. Although there is an ostensible criticism of violence, the legitimacy of the terrorist methods employed by the PKK is being implicitly accepted. Türkiye is being criticized through the ethnic-cultural codes brought forth by modernity due to the so-called “Kurdish issue,” which, in reality, is a matter of public order and terrorism. This has led to challenges regarding Türkiye’s national unity and territorial integrity.
4. Conversely, former Chancellor Olaf Scholz and the Federal Foreign Ministry spokesperson have condemned terrorism and stressed that the PKK is recognized as a terrorist organization in Germany. While the official position is anti-terrorist, vague expressions suggesting that Türkiye must grant “democratic and cultural rights to Kurds” also serve as a form of criticism toward Türkiye.
5. In light of these perspectives, it is essential for Türkiye to swiftly and effectively communicate the significant progress achieved in the “terror-free Türkiye” process in Germany and other Western countries through public diplomacy efforts. For this purpose, it is advisable for civil society organizations, academia, and political institutions to engage in a coordinated and determined interaction with their foreign counterparts.
6. This interaction cannot be achieved solely by recounting the crimes committed by the terrorist organization; it must also fully convey the fundamental parameters and realities of Türkiye’s political and social structure as well as its political culture. In particular, a public diplomacy narrative shaped around the principles of equality before the law and constitutional citizenship—as enshrined in the Constitution of the Republic of Türkiye—will enable an effective response to unfounded accusations in foreign media alleging ethnic discrimination.

7. For strategic public diplomacy to succeed, it is necessary to incorporate these considerations into preparations related to target analysis, actors, stakeholders, and implementation methods, and to structure narratives accordingly.

DER PROZESS FÜR EIN TERRORFREIES TÜRKEI UND DIE REAKTIONEN DER DEUTSCHEN ÖFFENTLICHKEIT

Die Terrororganisation PKK, die am 27. November 1978 unter der Führung von Abdullah Öcalan im Stadtteil Fis des Bezirks Lice in Diyarbakır unter dem Namen „Kurdische Arbeiterpartei“ gegründet wurde, begann am 15. August 1984 mit bewaffneten Angriffen in Erzurum und Şemdinli und hat in den letzten vierzig Jahren das Blut Tausender Menschen vergossen. Die PKK wurde in dieser Zeit von einigen Ländern unterstützt und als Instrument für einen „Stellvertreterkrieg“ gegen die Türkei innerhalb und außerhalb unserer Grenze eingesetzt. Die Entschlossenheit der Türkei im Kampf gegen den Terrorismus führte dazu, dass die PKK zunächst innerhalb unserer Grenzen und später auch in ihrem Stützpunkt im Norden des Irak unwirksam wurde. Tatsächlich forderte der Anführer der Terrororganisation, Öcalan, in einer Erklärung vom 25. Februar 2025 die Auflösung der PKK und die Beendigung des bewaffneten Kampfes. Das „Exekutivkomitee“ der PKK hat am 1. März 2025 einen „Waffenstillstand“ verkündet, und am 12. Mai 2025 wurde mit einem „Kongressbeschluss“ die Auflösung der PKK bekannt gegeben.

Der Wille unseres Volkes für ein „terrorfreies Türkei“ und die Tatsache, dass die Terrororganisation nach diesem langen Prozess innerhalb unserer Grenzen und im Norden des Irak unschädlich gemacht wurde, haben zu diesem Ergebnis geführt. Allerdings wurde der Prozess für ein „terrorfreies Türkei“ insbesondere in einigen Ländern, die die PKK bisher aus verschiedenen Gründen unterstützt haben, mit Zurückhaltung aufgenommen. Dies ist vermutlich darauf zurückzuführen, dass die betreffenden Länder die PKK auch weiterhin als „nützliches Instrument“ betrachten.

Die Terrororganisation PKK hat sich vor allem in Deutschland, wo die meisten türkischen Staatsbürger außerhalb unseres Landes leben, stark organisiert, einen Großteil ihrer finanziellen Mittel in diesem Land erworben und politische Akteure im Sinne ihrer Ideologie und Ziele beeinflusst. Insbesondere ihre Unterstützer in den Medien haben die PKK als „Befreiungsorganisation“ (!) dargestellt und beharrlich den Namen „Kurdische Arbeiterpartei“ verwendet. Tatsächlich hat die PKK wie in vielen anderen Ländern auch in Deutschland den Status einer verbotenen Terrororganisation. Dennoch wurden viele ihrer Aktionen offen toleriert und mit Hilfe von Personen, die Einfluss auf die öffentliche Meinung haben, als sympathisch dargestellt, solange sie die innere Sicherheit Deutschlands nicht beeinträchtigten.

Im Folgenden werden Beispiele für Nachrichten und Kommentare aus einigen deutschen Medien nach der Auflösung der PKK vorgestellt. Diese Beispiele verdeutlichen, wie wertvoll der Kampf ist, den die Türkei seit über vierzig Jahren mit großen Opfern nicht nur gegen die Terrororganisation, sondern auch gegen ihre offenen und verdeckten Unterstützer führt.

In einem Kommentar von Elmas Topçu, der auf der Website der Deutschen Welle veröffentlicht wurde, werden die PKK als „Guerilla-Organisation“ und „verbotene Kurdische Arbeiterpartei“ bezeichnet. Am Ende des Kommentars wird versucht, den Prozess zu bewerten, indem auf die Korruptionsermittlungen gegen einige Gemeinden und die Strafverfolgung von Personen mit Verbindungen zur Terrororganisation hingewiesen wird.

“Trotz der aktuellen Friedensbemühungen hat die türkische Regierung in letzter Zeit ihren Druck auf Kurden und Oppositionelle verstärkt. Innerhalb einer Woche wurden 340 Politiker, Anwälte, Menschenrechtsaktivisten und Journalisten wegen Terrorismusvorwürfen verhaftet. Außerdem wurden nach den letzten Kommunalwahlen zahlreiche Bürgermeister, die der kurdisch-freundlichen DEM-Partei und der größten Oppositionspartei CHP angehörten, ihres Amtes enthoben und verhaftet.” (<https://www.dw.com/de/aufloesung-der-pkk-hoffnung-auf-frieden/a-71768696>)

Helin Evrim Sommer, ehemalige Bundestagsabgeordnete (Die Linke), hat in ihrer Einschätzung vom 6. Februar 2025 die in Deutschland allgemein vorherrschende Zurückhaltung deutlich zum Ausdruck gebracht:

„Ob die Auflösung der PKK eine historische Chance oder nur eine symbolische Geste ist, wird sich mit der Zeit zeigen. Wichtig ist, dass die Türkei den Weg zu demokratischen Reformen einschlägt, zu denen zwangsläufig auch Minderheitenrechte gehören: Anerkennung der kurdischen Kultur, Gleichberechtigung im Bildungssystem, Medienfreiheit, politische Vertretung – all das sind Grundvoraussetzungen für einen echten Frieden. Ebenso wichtig ist die Beteiligung der kurdischen Zivilgesellschaft an künftigen Friedensprozessen. Ohne sie wird jede Lösungsinitiative unvollständig bleiben.“ (<https://www.woxx.lu/aufloesung-der-pkk-zwischen-repression-und-hoffnung/>)

Lotte Laloire, veröffentlicht in Berlin in der TAZ (Tageszeitung) in Berlin veröffentlichte Lotte Laloire am 28. Februar 2025 auf der Website der Zeitung einen Artikel mit dem Titel „Von der Erleichterung zur Wut“, in dem sie die Bewertungen des beginnenden Prozesses der Terrorfreiheit durch verschiedene Gruppen darstellt und am Ende ihres Artikels andeutet, dass es auch diejenigen gibt, die diesen Prozess nicht befürworten, und dass die „kurdische Frage“ auf diese Weise nicht gelöst werden kann. Diese Ansichten sind in der deutschen Öffentlichkeit tatsächlich weit verbreitet:

„Ein Kurde aus dem Südosten der Türkei, der keine bewaffnete Gewalt unterstützt, sagt: „Es ist unlogisch, einen 43 Jahre langen Kampf ohne Gegenleistung zu beenden.“ Es ist noch nicht klar, ob die Kurden etwas vom türkischen Staat erwarten können, wenn die PKK ihre Waffen niederlegt. Harun bedauert, dass Öcalans Vorschlag, anstelle eines kurdischen Nationalstaates einen „demokratischen Konföderalismus“ zu errichten, erfolglos geblieben ist.“

Er geht davon aus, dass die Nationalisten unter den Kurden, die einen eigenen kurdischen Staat fordern, wieder an Einfluss gewinnen könnten. „Sie sind der Meinung, dass politische Rechte nur durch einen bewaffneten Kampf gegen den türkischen Staat errungen werden können. Ich teile diese Ansicht.“

Ein anderer Kurde, der seinen Namen nicht nennen möchte, sagt, er sei sehr enttäuscht. „Nach Öcalans Aufruf fragen sich die Menschen: Was sollen wir jetzt tun?“ Er deutet an, dass viele friedliche Versuche der Kurden, ihre Rechte durch demokratische Parteien zuerlangen, gescheitert sind. (<https://taz.de/Deutsche-Kurden-zum-moeglichen-PKK-Ende/!6072949/>)

Die renommierte Zeitung Süddeutsche Zeitung veröffentlichte am 27. Februar 2025 eine Erklärung des ehemaligen deutschen Bundeskanzlers Olaf Scholz zu diesem Thema:

„Bundeskanzler Olaf Scholz (SPD) begrüßte diesen Aufruf. Scholz sagte in Berlin: „Die PKK ist eine in Deutschland verbotene Terrororganisation, deren Kampf viele Opfer gefordert hat.“ Das Außenministerium bezeichnete diesen Aufruf als „historische Chance, den jahrzehntelangen Kreislauf von Terror, Gewalt und Rache zu durchbrechen, der Zehntausende Menschenleben gekostet hat“. Ein Sprecher betonte jedoch, dass weitere Schritte erforderlich seien, darunter „vor allem die Achtung und Gewährleistung der kulturellen und demokratischen Rechte der Kurden in der Türkei“. (<https://www.sueddeutsche.de/politik/kurdenkonflikt-in-tuerkei-oecalan-ruft-zur-aufloesung-der-pkk-auf-dpa.urn-newsml-dpa-com-20090101-250227-930-388878>.)

Aus den oben genannten Beispielen lassen sich folgende Schlussfolgerungen hinsichtlich der Aktivitäten der öffentlichen Diplomatie der Türkei ziehen:

1. Die deutsche Öffentlichkeit wird davon überzeugt, dass die Auflösung der PKK und die Niederlegung der Waffen nicht die tatsächliche Lage widerspiegeln, und dass die „Kurdenfrage“ auf diese Weise nicht gelöst werden kann. Der Prozess einer terrorfreien Türkei wird als nicht glaubwürdig angesehen.
2. In der Öffentlichkeit verbreitet sich die Ansicht, dass der Kampf der als „Guerilla-Organisation“ und „Kurdische Arbeiterpartei“ bezeichneten Terrororganisation „legitim“ sei, während die „repressive Haltung“ (!) der Türkei kritisiert wird.

3. Auch wenn der Eindruck entsteht, dass Gewalt kritisiert wird, wird die Rechtmäßigkeit der von der PKK angewandten Terrormethoden von vornherein akzeptiert. Die Türkei wird aufgrund der sogenannten „Kurdenfrage“, die eigentlich eine Frage der öffentlichen Sicherheit und des Terrorismus ist, anhand der durch die Moderne entstandenen ethnischen Kulturcodes kritisiert, und unsere nationale Einheit und Integrität wird in Frage gestellt.
4. Im Gegensatz dazu verurteilen der ehemalige Bundeskanzler Olaf Scholz und der Sprecher des Auswärtigen Amtes den Terrorismus und weisen darauf hin, dass die PKK in Deutschland als terroristische Organisation anerkannt ist. Die offizielle Haltung ist zwar gegen den Terrorismus, aber mit vagen Formulierungen wie „die demokratischen und kulturellen Rechte der Kurden“ wird auch die Türkei angeklagt.
5. Vor dem Hintergrund dieser Ansichten ist es notwendig, dass die Türkei den Prozess der Terrorbekämpfung, in dem sie in kurzer Zeit bedeutende Fortschritte erzielt hat, in Deutschland und anderen westlichen Ländern mit Hilfe öffentlicher Diplomatie der Öffentlichkeit vermittelt. Zu diesem Zweck wäre es angebracht, dass zivilgesellschaftliche Organisationen, akademische Einrichtungen und politische Institutionen in Abstimmung mit ihren ausländischen Partnern entschlossen und entschlossen in den Dialog treten.
6. Diese Interaktion wird nicht allein durch die Darstellung der von der Terrororganisation begangenen Verbrechen möglich sein, sondern nur durch die unverblünte Darstellung der grundlegenden Parameter und Realitäten der politischen und sozialen Struktur sowie der politischen Kultur der Türkei. Insbesondere ein öffentlicher diplomatischer Diskurs, der sich um die in der Verfassung der Republik Türkei verankerten Grundsätze der Gleichheit vor dem Gesetz und der verfassungsmäßigen Staatsbürgerschaft dreht, wird es ermöglichen, angemessen auf die ungerechtfertigten Vorwürfe der ausländischen Presse zu reagieren, die beharrlich ethnische Diskriminierung behauptet.
7. Damit die strategische öffentliche Diplomatie erfolgreich sein kann, müssen diese Aspekte beider Zielanalyse, den Vorbereitungen in Bezug auf Akteure, Interessengruppen und Maßnahmen berücksichtigt werden.

LE PROCESSUS VISANT À ÉLIMINER LE TERRORISME EN TURQUIE ET LES RÉACTIONS DE L'OPINION PUBLIQUE ALLEMANDE

L'organisation terroriste PKK, fondée sous la direction d'Öcalan sous le nom de « Parti des travailleurs du Kurdistan », a lancé des attaques armées à Erzurum et Şemdinli le 15 août 1984, causant la mort de milliers de personnes en quatre décennies. Pendant cette période, le PKK a reçu le soutien de divers pays et a été utilisé comme un outil de « guerre par procuration » contre la Turquie, tant à l'intérieur qu'à l'extérieur de ses frontières. La détermination de la Turquie dans sa lutte contre le terrorisme a conduit à la neutralisation du PKK, d'abord à l'intérieur de nos frontières, puis dans le nord de l'Irak, où il s'était réfugié. En effet, le 25 février 2025, le chef de l'organisation terroriste, Öcalan, a appelé à la dissolution du PKK et à l'abandon de la lutte armée. Le « comité exécutif » du PKK a déclaré un « cessez-le-feu » le 1er mars 2025, et le 12 mai 2025, il a été annoncé que le PKK avait été dissous par décision du « congrès ».

La volonté de notre nation d'instaurer une « Turquie sans terrorisme » et les résultats de ce long processus, en particulier la neutralisation du PKK tant à l'intérieur de nos frontières qu'au nord de l'Irak, ont abouti à cette évolution. Cependant, le processus visant à instaurer une « Turquie sans terrorisme » lancé dans certains pays qui soutenaient auparavant le PKK pour diverses raisons a été accueilli avec scepticisme. Cela s'explique sans doute par le fait que ces pays continuent de considérer le PKK comme un « outil utile ».

L'organisation terroriste PKK s'est largement implantée en Allemagne, où vit la majorité des citoyens turcs hors de notre pays, y obtenant une part importante de ses ressources financières et influençant les acteurs politiques conformément à son idéologie et à ses objectifs. Dans les médias en particulier, ses partisans ont présenté le PKK comme « une organisation de libération » et ont persisté à utiliser le nom « Parti des travailleurs du Kurdistan ». En réalité, comme dans de nombreux autres pays, le PKK est également classé comme organisation terroriste en Allemagne. Néanmoins, nombre de ses actions ont été tolérées et présentées sous un jour favorable tant qu'elles ne perturbaient pas la sécurité intérieure de l'Allemagne.

Vous trouverez ci-dessous des exemples d'articles et de commentaires publiés par certains médias allemands à la suite de la dissolution du PKK. Ces exemples suffisent à illustrer l'importance de la lutte menée par la Turquie depuis plus de quarante ans non seulement contre l'organisation terroriste, mais aussi contre ses partisans déclarés et cachés.

Dans un commentaire publié sur le site web de la Deutsche Welle par Elmas Topçu, des termes tels que « organisation de guérilla » et « Parti des travailleurs du Kurdistan interdit » ont été utilisés pour désigner le PKK. À la fin du commentaire, en mentionnant les enquêtes pour corruption menées dans plusieurs municipalités et les poursuites judiciaires engagées contre des personnes liées à l'organisation terroriste, une tentative a été faite pour saper le processus en cours.

« Malgré les efforts de paix en cours, le gouvernement turc a récemment accru sa pression sur les Kurdes et les dissidents. En une semaine, 340 politiciens, avocats, défenseurs des droits humains et journalistes ont été arrêtés pour terrorisme. De plus, après les récentes élections locales, un nombre important de maires élus du parti DEM, favorable aux Kurdes, et du plus grand parti d'opposition, le CHP, ont été démis de leurs fonctions et arrêtés. » (<https://www.dw.com/de/aufloesung-der-pkk-hoffnung-auf-frieden/a-71768696>)

Helin Evrim Sommer, ancienne députée fédérale (Parti de gauche), a clairement exprimé le scepticisme général qui règne en Allemagne dans son évaluation datée du 6 février 2025 :

« Le temps nous dira si la dissolution du PKK est une opportunité historique ou un simple acte symbolique. L'important est de savoir si la Turquie s'engagera dans une voie qui inclut inévitablement des réformes démocratiques concernant les droits des minorités : la reconnaissance de la culture kurde, l'égalité dans le système éducatif, la liberté des médias et la représentation politique sont autant de conditions fondamentales pour une paix véritable. La participation de la société civile kurde aux futurs processus de paix est tout aussi importante. Sans elle, toute initiative de solution sera incomplète. » (<https://www.woxx.lu/aufloesung-der-pkk-zwischen-repression-und-hoffnung/>)

Lotte Laloire, rédactrice pour le TAZ (Tageszeitung), publié à Berlin, a publié le 28 février 2025 un article-commentaire intitulé « Du soulagement à la colère », dans lequel elle examine diverses évaluations du processus en cours visant à éliminer le terrorisme. Vers la fin de son article, elle laisse entendre que certains ne soutiennent pas ce processus et que la « question kurde » ne peut être résolue de cette manière. Ce point de vue est en fait largement partagé par l'opinion publique allemande :

« Un Kurde du sud-est de la Turquie, qui ne soutient pas la violence armée, déclare qu'il est déraisonnable de mettre fin à 43 ans de lutte sans obtenir quoi que ce soit en retour. On ne sait toujours pas si les Kurdes peuvent espérer quelque chose de l'État turc si le PKK dépose les armes. Harun exprime sa tristesse face à l'échec de la proposition d'Öcalan visant à établir un « confédéralisme démocratique » au lieu d'un État national kurde. Il prédit que les nationalistes qui aspirent à leur propre État kurde pourraient regagner de l'influence parmi les Kurdes. « Ils pensent que les droits politiques ne peuvent être obtenus que par la lutte armée contre l'État turc. Je partage ce point de vue. »

Un autre Kurde anonyme note qu'ils constatent une grande déception. « Après l'appel d'Öcalan, les gens se posent la question suivante : que devons-nous faire maintenant ? Cela signifie que de nombreuses initiatives pacifiques entreprises par les Kurdes pour obtenir leurs droits par le biais de partis démocratiques ont échoué. »
(<https://taz.de/Deutsche-Kurden-zum-moeglichen-PKK-Ende!/6072949/>)

Le 27 février 2025, le journal Süddeutsche Zeitung, réputé pour son sérieux, a rapporté une déclaration de l'ancien chancelier allemand Olaf Scholz à ce sujet : « Le chancelier fédéral Olaf Scholz (SPD) a salué cet appel. Dans une déclaration à Berlin, M. Scholz a déclaré :

« Le PKK est une organisation terroriste interdite en Allemagne, et sa lutte a fait trop de victimes. » Le ministère des Affaires étrangères a également considéré cet appel comme « une occasion historique de briser le cycle de la terreur, de la violence et de la vengeance qui a coûté la vie à des dizaines de milliers de personnes au cours des dernières décennies ». Toutefois, un porte-parole a souligné que d'autres mesures devaient être prises, insistant sur le fait que « les droits culturels et démocratiques des Kurdes en Turquie doivent avant tout être respectés et garantis ».
([\)](https://www.sueddeutsche.de/politik/kurdenkonflikt-in-tuerkei-oecalan-ruft-zur-aufloesung-der-pkk-auf-dpa.urn-newsml-dpa-com-20090101-250227-930-388878.)

Les exemples ci-dessus permettent de tirer les conclusions suivantes concernant les activités de diplomatie publique de la Turquie :

- 1. L'opinion publique allemande est convaincue que la dissolution du PKK et son dépôt des armes ne reflètent pas la situation réelle, et elle est amenée à croire que la « question kurde » ne peut être résolue de cette manière. Le processus visant à instaurer une « Turquie sans terrorisme » n'est pas convaincant.*
- 2. L'opinion selon laquelle la lutte de l'organisation terroriste présentée au public comme une « organisation de guérilla » et son nom « Parti des travailleurs du Kurdistan » sont « légitimes » se répand, tandis que « l'attitude répressive » de la Turquie fait l'objet de critiques.*
- 3. Bien qu'il y ait une apparence de critique à l'égard de la violence, la légitimité des méthodes terroristes utilisées par le PKK est acceptée d'avance. La Turquie est critiquée à travers les codes culturels ethniques apportés par la modernité en raison de la soi-disant « question kurde », qui est essentiellement une question d'ordre public et de terrorisme, et l'unité et l'intégrité nationales sont remises en question.*
- 4. À l'inverse, l'ancien chancelier Olaf Scholz et le porte-parole du ministère fédéral des Affaires étrangères condamnent le terrorisme et soulignent que le PKK est reconnu comme une organisation terroriste en Allemagne. Si la position officielle est antiterroriste, des expressions vagues laissant entendre que la Turquie doit accorder « des droits démocratiques et culturels aux Kurdes » accusent également la Turquie.*
- 5. À la lumière de ces points de vue, il est essentiel que la Turquie communique efficacement les progrès significatifs réalisés dans le processus visant à instaurer une « Turquie sans terrorisme » en Allemagne et dans d'autres pays occidentaux, en recourant à des méthodes de diplomatie publique sur une courte période. À cette fin, il serait approprié que les organisations de la société civile, les milieux universitaires et les institutions politiques s'engagent dans une interaction forte et coordonnée avec leurs homologues étrangers.*
- 6. Cette interaction ne peut se limiter à la simple énumération des crimes commis par l'organisation terroriste ; elle doit également transmettre de manière exhaustive les paramètres fondamentaux et les réalités de la structure politique et sociale ainsi que de la culture politique de la Turquie. En particulier, un discours de diplomatie publique axé sur les principes d'égalité devant la loi et de citoyenneté constitutionnelle, tels qu'ils sont exprimés dans la Constitution de la*

République de Turquie, permettra de répondre de manière appropriée aux accusations injustes des médias étrangers qui insistent sur l'existence d'une discrimination ethnique.

7. Pour que la diplomatie publique stratégique soit couronnée de succès, il est jugé nécessaire de prendre en compte ces aspects lors des préparatifs concernant l'analyse des cibles, les acteurs, les parties prenantes et les pratiques, et d'organiser les discours en conséquence.

KAMU DİPLOMASİSİNİN TAKSONOMİSİ

Kamu diplomasisi, bir devletin dış ilişkilerinde kamuoyunu bilgilendirme, yönlendirme ve etkileme aracı olarak kullandığı stratejik bir yaklaşımdır. Kamu diplomasisinin taksonomisi, bu süreçte yer alan çeşitli unsurları ve stratejileri sınıflandırmayı amaçlar. Genel olarak kamu diplomasisi taksonomisi aşağıdaki başlıklar altında incelenebilir:

1. **Hedef Kitle:** Kamu diplomasisi, farklı hedef kitlelere (yerel halk, uluslararası toplum, diaspora vb.) yönelik stratejiler geliştirilmesini içerir.
2. **Araçlar:** Kamu diplomasisinde kullanılan iletişim araçları (medya, sosyal medya, kültürel etkinlikler, eğitim programları vb.) önemli bir yer tutar.
3. **İçerik:** Sunulan bilgilere ve mesajlara dayanarak; kültürel, ekonomik veya siyasi içerikler şeklinde sınıflandırılabilir.
4. **Stratejiler:** Devletlerin kamu diplomasisinde benimsedikleri genel stratejiler (yumuşak güç, kültürel elçilikler, uluslararası işbirliği vb.) ve yaklaşımlar.
5. **Değerlendirme ve Sonuç:** Kamu diplomasisi faaliyetlerinin etkilerinin ve sonuçlarının değerlendirilmesi. Bu değerlendirme, hedef kitle üzerindeki etki, kamuoyu yoklamaları ve medya analizi gibi yöntemlerle yapılabilir.

Bu bağlamda Nicholas J. Cull'ın kamu diplomasisinin beş işlevine göz atmak faydalı olacaktır:

1. **Dinleme** → Yabancı kamuoyunu anlamak ve geri bildirim toplamak.
2. **Savunuculuk** → Devlet politikalarını yabancı kamuoyuna aktarmak.
3. **Kültürel Diplomasi** → Sanat, kültür, spor vb. alanlar aracılığıyla ilişki kurmak.
4. **Değişim Diplomasisi** → Öğrenci değişimleri, akademik ve profesyonel programlar.
5. **Uluslararası Yayıncılık** → Radyo, televizyon ve dijital medya aracılığıyla bilgi yaymak.

İngiliz tarihçi Nicholas J. Cull, güncel kamu diplomasisine yaptığı katkılara son eseriyle yeni bir boyut kazandırmıştır. Cull, *Reputational Security: Refocusing Public Diplomacy for a Dangerous World* başlıklı kitabında, günümüzün çalkantılı uluslararası ortamında bir devletin imajı ile güvenliği arasındaki bağı incelemiştir.

Bu yaklaşım, yukarıda taksonomisi ele alınan kamu diplomasisinin güncel küresel koşullarda yeni bir zeminde değerlendirilmesini adeta zorunlu kılmaktadır. Araçlar, hedefler, zamanlama ve aktörler açısından Cull'ın belirttiği işlevlere uygun olarak şekillendirilecek bir itibar güvenliği temelli kamu diplomasisi mimarisi, bundan böyle kamu diplomasisi çalışmalarında etkili bir rol oynayacaktır.

GÜVENLİK STRATEJİLERİ BAĞLAMINDA KAMU DİPLOMASİSİ: YUMUŞAK GÜCÜN STRATEJİK İŞLEVİ

Güvenlik stratejileri bağlamında kamu diplomasisi ve yumuşak gücün stratejik işlevi, modern uluslararası ilişkilerin önemli bir boyutunu oluşturur. Günümüzde devletler, askeri güç ve doğrudan tehditler yerine, yumuşak güç yoluyla etkilerini artırmayı hedeflemektedir. Yumuşak güç, bir ülkenin kültürel, siyasi ve değerler sistemi aracılığıyla başkalarını etkileme yeteneğidir.

Kamu Diplomasisi ve Yumuşak Güç İlişkisi

Kamu diplomasisi, devletlerin dış politika hedeflerini gerçekleştirmek amacıyla toplumlar ve bireylerle doğrudan iletişim kurma çabasıdır. Kültürel değişim, eğitim programları, medya etkileşimleri gibi araçlarla gerçekleştirilen bu iletişim, yumuşak gücün önemli bir parçasıdır.

- **Kültürel Etkileşim:** Ülkelerin kültürel öğelerini paylaşmaları, uluslararası ilişkilerde önemli bir rol oynar. Sanat, müzik, film ve eğitim programları aracılığıyla bir toplumun değerlerinin tanıtılması, güven inşasına katkı sağlar.
- **Değerlerin Tanıtımı:** Demokrasi, insan hakları ve hukukun üstünlüğü gibi değerlerin yayılması, bir ülkenin uluslararası imajını güçlendirir.
- **Uluslararası İşbirliği:** Sağlık, çevre ve eğitim gibi alanlarda uluslararası işbirliği, pozitif bir etki yaratır ve güvenlik stratejileri açısından önemli bir araçtır.

Güvenlik Stratejileri ve Kamu Diplomasisi

Yumuşak Güç ve Güvenlik

Yumuşak güç, askeri güçten ziyade ikna ve çekim gücü ile bağımsızlık ve güvenliği artırma yeteneği sağlar. Başka bir deyişle, toplumların birbirine olan güvenini artırarak çatışmaları önleyici bir rol oynar.

Kriz Yönetimi

Kamu diplomasisi, kriz anlarında devletlerin uluslararası kamuoyuyla etkili iletişim kurmasını sağlar. Bu hem iç huzurun korunmasına hem de uluslararası tepkilerin yönetilmesine katkı sağlar.

İmaj Yönetimi ve Algı

Uluslararası arenada istikrarlı bir imaj ve algı oluşturmak, bir ülkenin güvenlik stratejisinin ayrılmaz bir parçasıdır. Kamu diplomasisi sayesinde ülkeler, krizlerde veya çatışmalarda daha güçlü bir duruş sergileyebilir.

Güvenlik stratejileri bağlamında kamu diplomasisi ve yumuşak gücün stratejik işlevi, uluslararası ilişkilerin karmaşık doğasında önemli bir rol oynamaktadır. Etkin bir kamu diplomasisi, yalnızca bir ulusun imajını güçlendirmekle kalmaz, aynı zamanda uzun vadeli güvenlik hedeflerinin gerçekleştirilmesine katkı sağlar. Yumuşak gücün bütünleştirilmesi, askeri çözümlerin ötesinde daha kapsayıcı ve sürdürülebilir güvenlik anlayışlarının geliştirilmesine yardımcı olmaktadır.

SOSYAL MEDYA ÇAĞINDA DİJİTAL ETKİ SAVAŞI

Sosyal medya çağında dijital etki savaşı, devletler, kuruluşlar ve bireyler arasında bilgi kontrolü ve kamuoyunu şekillendirme amacı güden bir mücadele haline gelmiştir. Bu savaş, dijital platformların sunduğu geniş erişim imkânları sayesinde giderek daha karmaşık ve etkili bir hale gelmektedir.

1. Dijital Savaşın Tanımı

Dijital etki savaşı, sosyal medya ve diğer dijital iletişim kanalları aracılığıyla yürütülen propaganda, dezenformasyon ve etkileme çabalarını ifade eder. Amaç, belirli bir görüşün, fikrin veya değerın yayılmasını sağlamak veya karşıt görüşlerin zayıflatılmasıdır.

2. Sosyal Medyanın Rolü

- **Hızlı Yayılım :** Sosyal medya, bilgilerin anında paylaşılmasını ve yayılmasını sağlar. Bu, hem olumlu hem de olumsuz içeriklerin hızla yayılmasına neden olur.

- **Hedefli Kampanyalar:** Dijital platformlar, kullanıcı verilerine dayalı olarak hedef kitleye ulaşmayı mümkün kılar. Bu, etkili propaganda kampanyalarının yürütülmesine imkân tanır.
- **Toplumsal Hareketler:** Sosyal medya, toplumsal hareketlerin organize edilmesinde önemli bir araç hâline gelmiştir. Örneğin, “Arap Baharı” gibi olaylar sosyal medya sayesinde hız kazanmıştır.

3. Dezenformasyon ve Yanlış Bilgi

- **Sahte Haberler:** Sosyal medya, sahte haberlerin hızla yayılmasına zemin hazırlar. Bu durum, kamuoyunun yanlış bilgilerle yönlendirilmesi riskini beraberinde getirir.
- **Manipülasyon:** Diğer ülkeler veya gruplar, rakip ülkelerin iç işlerine müdahale amacıyla dezenformasyon kampanyaları yürütebilir. Bu tür stratejiler, özellikle seçim dönemlerinde yoğunlaşır.

4. Stratejiler ve Önlemler

- **Eğitim ve Bilinçlendirme:** Bireylerin ve toplumların dijital içeriklerin doğruluğunu sorgulayabilmeleri için eğitilmeleri büyük önem taşır.
- **Regülasyon ve Politika:** Devletler, dijital platformlarda dezenformasyonla mücadele amacıyla yasal düzenlemeler yaparak sosyal medya şirketlerini sorumluluk almaya teşvik edebilir.
- **İşbirliği:** Ülkeler arası işbirlikleri, siber güvenlik alanında güçlendirilerek dijital tehditlere karşı ortak hareket etme kapasitesini artırabilir.

5. Gelecek Perspektifi

Dijital etki savaşı, sosyal medyanın evrimiyle birlikte değişim gösterecektir. Yeni teknolojilerin (örneğin yapay zekâ, derin sahtecilik teknolojileri) kullanımı, bu savaşın dinamiklerini tamamen değiştirebilir. Gelecekte dijital okuryazarlığın artırılması ve etik medya kullanımı, bu mücadelede kritik bir rol oynamaya devam edecektir.

Sonuç olarak, sosyal medya çağında dijital etki savaşı, bilgi çağının ortaya koyduğu karmaşık dinamikleri yansıtmaktadır. Hem bireyler hem de devletler, dijital platformların gücünden faydalanarak etki alanlarını genişletmeye çalışırken, aynı zamanda bu alandaki tehditlerle de yüzleşmek zorundadır.

Bu konuda hâlen yürürlükte olan “Türkiye Kamu Diplomasisi Strateji Belgesi (2024–2029)” incelenmesi, Türkiye’nin bu alandaki duruşunu ve politikasını anlamak açısından faydalı olacaktır.

Bknz: <https://www.iletisim.gov.tr/images/uploads/dosyalar/tukiye-kamu-diplomasisi-strateji-belgesi-2024-2029.pdf>

Değerli okurlarımız, kadam.istinye.edu.tr adresli web sayfamızı da izlemenizi ve eleştirilerinizi kadam@istinye.edu.tr adresimize iletmenizi istirham ediyoruz.